

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laiksi metsänhoitoyhdistyksistä

Eduskunnalle on vuoden 1997 valtiopäivillä annettu hallituksen esitys n:o 171/1997 vp laiksi metsänhoitoyhdistyksistä. Maa- ja metsätalousvaliokunta on antanut asiasta nyt koolla olevalle eduskunnalle mietintönsä n:o 8/1998 vp.

Eduskunta edellyttää, että hallitus seuraa metsänhoitoyhdistysten toimintaa puukaupassa sääntelevien säännösten soveltamista ja vaikutuksia erityisesti energiapuun ja pienyrityksille toimitettavan puun osalta ja

ryhtyy tarvittaessa toimiin säännösten muuttamiseksi.

Eduskunta edellyttää, että lain puukauppaa koskevia säännöksiä täytäntöönpantaessa pidetään riittävänä, että metsänhoitoyhdistyksellä on kirjallinen valtuutus siinä vaiheessa, kun omistusoikeus puuerään siirtyy puun ostajalle.

Eduskunta on valtiopäiväjärjestyksen 67 §:n 2 momentissa säädetyn käsittelyn jälkeen hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

metsänhoitoyhdistyksistä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla, säädetään:

1 §

Metsänhoitoyhdistyksen tarkoitus

Metsänhoitoyhdistys on metsänomistajien yhteenliittymä, jonka tarkoituksena on edistää metsänomistajien harjoittaman metsätalouden kannattavuutta ja heidän metsätaloudelleen asettamiensa muiden tavoitteiden toteutumista sekä edistää taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävää metsien hoitoa ja käyttöä.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi metsänhoitoyhdistyksellä on oikeus saada tässä laissa tarkoitettuja metsänhoitomaksuja.

2 §

Määritelmiä

Metsänomistajalla tarkoitetaan tässä laissa sitä, joka omistaa metsätalouteen käytettävissä olevaa maata käsittävän kiinteistön (*metsän*) kalenterivuoden alkaessa. Tämän lain säännöksiä metsänomistajasta sovelletaan myös siihen, jolla on pysyvä hallintaoikeus metsään. Metsänomistajaa koskevia säännöksiä ei sovelleta siihen, jonka hallintaoikeus metsään perustuu metsänomistajan tai aikaisemman omistajan tekemään sopimukseen.

Metsänomistajaksi katsotaan luonnollinen

henkilö tai tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitettu yhtymä, yhteisö tai yhteisetuus. Puolisoiden yhteisesti omistaman tai hallitsemman metsän osalta metsänomistajaksi katsotaan puoliset yhdessä.

Metsätalouteen käytettävissä olevalla maalla tarkoitetaan metsäveroasetuksen (1208/1991) 3 §:ssä tarkoitettua metsämaata.

3 §

Metsänhoitoyhdistyksen yleistehtävä

Metsänhoitoyhdistyksen tehtävänä on tarjota toimialueellaan metsänomistajille niitä palveluja, joita he tarvitsevat metsätalouden harjoittamisessa, ja järjestää metsänomistajien käytettäväksi sitä varten tarvittavaa ammattiapua.

4 §

Tasapuolisuuden vaatimus

Metsänhoitoyhdistyksen ja sen toimihenkilön on kohdeltava metsänhoitomaksua maksavia metsänomistajia tasapuolisesti. Silloin kun on kyse puukauppaa koskevista tehtävistä, metsänhoitoyhdistys tai sen toimihenkilö ei saa omilla toimillaan saattaa myöskään ostajia keskenään eriarvoiseen asemaan.

Yhdistyvien metsänhoitoyhdistysten huomattavien varallisuuserojen tasoittamiseksi voidaan 1 momentissa tarkoitettu tasapuolisuusvelvoitteesta poiketa metsänhoitomaksuvelvollisuuden osalta enintään kolmen vuoden ajan.

5 §

Metsänhoitoyhdistyksen toimialue

Metsäkeskus vahvistaa hakemuksesta metsänhoitoyhdistyksen toimialueen rajat. Toimivaltainen on se metsäkeskus, jonka toimialueella sijaitsee eniten vahvistettavaksi esitettyä, metsätalouteen käytettävissä olevaa maata.

Metsänhoitoyhdistyksen toimialue tulee vahvistaa kooltaan sellaiseksi, että toimialueelta kertyvien metsänhoitomaksujen ja muiden tulosten avulla metsänhoitoyhdistyksen on mahdollista hankkia riittävä henkilöstö ja muut voimavarat tarkoituksensa ja tehtäviensä toteuttamiseksi. Metsänhoitoyhdistyksen rajojen tulisi mahdollisuuksien mukaan nou-

dattaa muita hallinnollisia rajoja. Erityisen tärkeistä syistä näistä vaatimuksista voidaan poiketa.

Metsänhoitoyhdistyksen toimialueesta säädetään tarkemmin asetuksella.

6 §

Jäsenyys metsänhoitoyhdistyksessä

Metsänhoitoyhdistyksen jäseniä ovat, jolleivät kieltäydy jäsenyydestä, metsänomistajat, joilla on hallintaoikeus yhdistyksen toimialueella sijaitsevaan metsään ja jotka ovat velvollisia suorittamaan siitä metsänhoitomaksun metsänhoitoyhdistykselle. Yhteisomistuksessa olevan kiinteistön tai alueen kaikki omistajat ovat edellä tarkoitettulla tavalla metsänhoitoyhdistyksen jäseniä. Muilla metsänomistajilla on oikeus liittyä jäseneksi sen mukaan kuin yhdistyslaissa (503/1989) säädetään.

Metsänomistajan jäsenyys metsänhoitoyhdistyksessä alkaa, kun metsänhoitoyhdistykselle on vahvistettu toimialue ja yhdistys on rekisteröity. Jäsenyys metsänhoitoyhdistyksessä päättyy, kun metsänomistajan kirjallinen eroilmoitus on saapunut metsänhoitoyhdistykselle. Metsänhoitoyhdistyksen säännöissä ei voida määrätä, että ero tulisi voimaan vasta määräajan jälkeen, eikä muilla tavoin rajoittaa eroamis-oikeutta.

Metsänhoitoyhdistyksen jäsenen erottamisesta on voimassa, mitä yhdistyslaissa säädetään. Metsänhoitoyhdistyksestä eroaminen tai erottaminen ei poista metsänhoitomaksua maksavan metsänomistajan oikeutta saada metsänhoitoyhdistyksen palveluja.

7 §

Toiminta puukaupassa ja puunkorjuussa

Metsänhoitoyhdistys ei saa harjoittaa kauppaa ostamalla tai myymällä metsänhakkuu-oikeuksia tai puutavaraa omaan lukuunsa eikä muutakaan elinkeinotoimintaa, joka ei ole tarpeellista yhdistyksen tarkoituksen ja tehtävien toteuttamiseksi. Puukauppaa koskevia sopimuksia metsänhoitoyhdistys voi tehdä, energiapuuta ja metsäkeskuksen toimialueella pienyrityksille omaa jalostustoimintaa varten toimitettavaa puuta lukuun ottamatta, vain kirjallisiin valtuutuksiin perustuen asianomaisten metsänomistajien nimissä. Energiapuulla tarkoitetaan tässä laissa

polttotarkoitukseen käytettävän puun ohella myös samasta leimikosta korjattavaa ainespuuta. Pienyrittäjäyksellä tarkoitetaan tässä laissa sellaista yritystä, jonka pääasiallisena toimialana on puunjalostus ja joka käyttää vuosittain keskimäärin alle 6 000 kiintokuutiometriä raakapuuta.

Puukaupassa ja siihen liittyvässä puunkorjuussa, lukuun ottamatta energiapuuta ja 1 momentissa tarkoitettua pienyritysten tarvitsemää puuta, metsänhoitoyhdistys voi antaa ammattiapua ja palvelua vain myyjälle tai hänen valtuuttamalleen. Tällainen palvelu ei saa kuitenkaan heikentää metsänomistajien metsänhoidollisiin tehtäviin annettavaa ammattiapua.

Metsänhoitoyhdistys ei saa olla osakkaana tai jäsenenä yhteisössä, joka pääasiallisesti harjoittaa metsänhoitoyhdistykseltä kiellettyä toimintaa. Sama koskee osakkuutta, jäsenyyttä tai määräysvaltaa sellaisessa yhteisössä, jonka kirjanpitolain (1336/1997) 6 §:ssä tarkoitettuun konserniin kuuluva yhteisö harjoittaa pääasiallisesti tällaista toimintaa.

Metsänhoitoyhdistyksen sekä sen luottamus- ja toimihenkilön toiminnasta puukaupassa ja puunkorjuussa säädetään tarkemmin metsätalousasioissa toimivaltaisen ministeriön päätöksellä.

8 §

Metsänhoitomaksun perusteet

Metsätalouteen käytettävissä olevasta maasta on suoritettava metsänhoitomaksuna metsänomistajakohtaista perusmaksua sekä hehtaarikohtaista maksua. Perusmaksun suuruus on 70 prosenttia koko maan kolmen edellisen kalenterivuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettisesta keskiarvosta.

Hehtaarikohtaista maksua varten maa jaetaan neljään vyöhykkeeseen siten, että:

1) ensimmäiseen vyöhykkeeseen kuuluvat Etelä-Suomen lääni kokonaisuudessaan sekä Länsi-Suomen ja Itä-Suomen lääneistä muut kuin toiseen vyöhykkeeseen kuuluvat kunnat;

2) toiseen vyöhykkeeseen kuuluvat *Länsi-Suomen läänistä* Alahärmä, Alajärvi, Alavus, Dragsfjärd, Evijärvi, Halsua, Himanka, Honkajoki, Houtskari, Ilmajoki, Iniö, Isojoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Jurva, Jämijärvi, Kaanpää, Kannus, Karijoki, Karstula, Karvia,

Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kaustinen, Kihniö, Kinnula, Kivijärvi, Kokkola, Korpoo, Korsnäs, Korttesjärvi, Kristiinankaupunki, Kruunupyy, Kuortane, Kurikka, Kustavi, Kyyjärvi, Kälviä, Laihia, Lappajärvi, Lapua, Lehtimäki, Lestijärvi, Lohtaja, Luoto, Maa-lahti, Maksamaa, Merikarvia, Merimasku, Mustasaari, Nauvo, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Parkano, Pedersören kunta, Perho, Peräseinäjoki, Pietarsaari, Pihtipudas, Pylkönmäki, Rymättylä, Seinäjoki, Siikainen, Soini, Taivassalo, Teuva, Toholampi, Töysä, Ullava, Uusikaarlepyy, Vaasa, Velkua, Veteli, Vimpeli, Vähäkyrö, Västanfjärd, Vöyri, Ylihärmä, Ylistaro ja Ähtäri, *Itä-Suomen läänistä* Ilomantsi, Juuka, Kiuruvesi, Lieksa, Nurmes, Polvijärvi, Rautavaara, Sonkajärvi, Valtimo ja Vieremä sekä *Oulun läänistä* muut kuin kolmanteen vyöhykkeeseen kuuluvat kunnat;

3) kolmanteen vyöhykkeeseen kuuluvat Oulun läänistä Kuusamo, Pudasjärvi ja Taivalkoski ja Lapin läänistä muut kuin neljänteen vyöhykkeeseen kuuluvat kunnat; sekä

4) neljänteen vyöhykkeeseen kuuluvat Lapin läänistä Enontekiö, Inari ja Utsjoki.

Hehtaarikohtaisen maksun suuruus voi olla ensimmäisellä vyöhykkeellä enintään 11 prosenttia, toisella vyöhykkeellä enintään seitsemän prosenttia, kolmannella vyöhykkeellä enintään kolme prosenttia ja neljännellä vyöhykkeellä enintään puolitoista prosenttia koko maan kolmen edellisen kalenterivuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettisesta keskiarvosta. Pinta-alan perusteella metsänomistajan maksettavaksi määrättävän metsänhoitomaksun enimmäismäärä metsänhoitoyhdistystä kohti on kaikilla vyöhykkeillä koko maan kolmen edellisen kalenterivuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettinen keskiarvo kerrottuna kolmella kymmenellä.

9 §

Metsänhoitomaksun määrääminen

Metsänhoitoyhdistys päättää kalenterivuodeksi kerrallaan hehtaarikohtaisen maksun suuruudesta. Metsänhoitoyhdistysten toimialueiden ulkopuolella olevalla alueella kanetaan perusmaksua ja hehtaarikohtaisena maksuna puolet 8 §:n 3 momentissa tarkoitusta vyöhykekohtaisesta enimmäismäärästä.

Metsänhoitomaksua ei määrätä maksettavaksi, jos metsänomistajan metsätalouteen

käytettävissä olevan maan pinta-ala metsänhoitoyhdistyksen toimialueella on Lapin läänissä alle 12 hehtaaria, Oulun läänissä alle seitsemän hehtaaria ja muualla maassa alle neljä hehtaaria. Metsänomistaja, joka on 6 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla liittynyt metsänhoitoyhdistyksen jäseneksi, on kuitenkin velvollinen suorittamaan perusmaksun niin kauan kuin hän on metsänhoitoyhdistyksen jäsenenä.

Metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö vahvistaa vuosittain koko maan kolmen edellisen kalenterivuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettisen keskiarvon Metsäntutkimuslaitoksen esityksestä.

10 §

Metsänhoitomaksusta vapautuminen

Metsänomistaja vapautetaan hakemuksesta suorittamasta metsästään metsänhoitomaksua enintään kymmenen vuoden ajaksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) metsästä on laadittu voimassa oleva metsäsuunnitelma;

2) metsää on vähintään kolmen vuoden ajan hoidettu ja käytetty hyvän metsänhoidon ja -käytön vaatimusten mukaisesti;

3) metsässä ei ole selviä metsänhoidollisia puutteita;

4) metsän hoidossa ja käytössä on käytettävissä muu kuin metsäkeskuksen tai metsänhoitoyhdistyksen palveluksessa oleva metsäammattihenkilö, jos metsänomistaja tai hänen puolisonsa ei ole metsäammattihenkilö taikka suorittanut metsätalousyrittäjän tutkintoa vastaavaa tutkintoa tahi vastaavan tasoista näyttökoetta; sekä

5) metsänomistaja ei ole jäsenenä siinä metsänhoitoyhdistyksessä, jonka toimialueella metsä sijaitsee.

Vapautusta metsänhoitomaksusta haetaan siltä metsäkeskukselta, jonka toimialueella metsä sijaitsee. Vapautus koskee myös sellaista metsää, joka tulee vapautuksen saaneen metsänomistajan omistukseen vapautuksen voimassaoloaikana, jos vapautus on myönnetty kaikille metsänomistajan hakemuksen tekoaikana metsäkeskuksen toimialueella omistamille metsille. Päätöstä, jolla oikeus metsänhoitomaksusta vapautumiseen on myönnetty, sovelletaan ensimmäisen kerran hakemuksen tekemistä seuraavan vuoden metsänhoitomaksuun.

Metsäkeskuksen tulee metsänomistajaa

kuultuaan lakkauttaa vapautus metsänhoitomaksusta, jos 1 momentissa tarkoitetut edellytykset eivät enää täyty. Päätöstä, jolla vapautus metsänhoitomaksusta on lakkautettu, sovelletaan ensimmäisen kerran päätöksen lainvoimaiseksi tulemista seuraavan vuoden metsänhoitomaksuun.

11 §

Maksujen tilittäminen

Metsänhoitoyhdistyksen toimialueelta kannettavista metsänhoitomaksuista tilitetään 98 prosenttia metsänhoitoyhdistykselle ja kaksi prosenttia maksujen kannon ja tilittämisen korvauksena verohallinnolle. Metsänhoitoyhdistys ei kuitenkaan voi saada varoja ennen kuin yhdistyksen toimialue on vahvistettu.

Metsänhoitoyhdistyksen toimialueen ulkopuolelta kannettavat metsänhoitomaksut tilitetään metsäkeskukselle.

12 §

Varojen käyttäminen

Metsänhoitoyhdistyksen tulee käyttää sille 11 §:n 1 momentin nojalla kertyvät varat ensi sijassa toimialueensa metsänomistajien metsänhoidolliseen ja metsätaloutta yleisesti edistävään neuvontaan, koulutukseen ja tiedotukseen sekä metsänhoitoyhdistyksen hallinnollisiin tehtäviin. Varoja saa käyttää metsien kestävä hoidon ja käytön edistämiseen sekä metsien biologisen monimuotoisuuden edellytysten turvaamiseen. Varat on tarkoitettu erityisesti puuntuotannon kannalta tärkeiden toimenpiteiden edistämiseen.

Metsänhoitomaksuja ei saa käyttää metsänhoitoyhdistyksen antaman työpalvelun varsinaisiin työ kustannuksiin, eikä muutenkaan sellaisella tavalla, joka merkitsisi olennaista kilpailun vääristymistä. Metsänhoitomaksua ei myöskään saa käyttää puukaupalliseen toimintaan, lukuun ottamatta puunmyyntisuunnitelmien laatimista.

Metsäkeskuksen tulee tallettaa sille 11 §:n 2 momentin nojalla kertyvistä varoista toinen puoli luovutettavaksi alueella myöhemmin toimintansa aloittavalle metsänhoitoyhdistykselle ja toinen puoli varoista tulee käyttää yksityismetsätalouden edistämiseen kyseisellä alueella.

Tämän lain nojalla kerättävien maksujen käytöstä säädetään tarkemmin asetuksella ja sen nojalla annettavalla metsätalousasioissa toimivaltaisen ministeriön päätöksellä.

13 §

Maksujen kantomenettely

Verotuksesta vastaava viranomainen laskee kunkin metsänomistajan suoritettavaksi tulevan metsänhoitomaksun sekä kantaa ja tilittää maksut.

Mitä säädetään verotusmenettelystä sekä muutoksenhausta verotukseen, on vastaavasti soveltuvin osin voimassa metsänhoitomaksusta.

14 §

Vararahasto ja taloudelliset vastuut

Metsänhoitoyhdistyksellä tulee olla vararahasto, jonka varat ovat vähintään yhdistyksen kolmena edellisenä vuotena keskimäärin vuotta kohti saamien metsänhoitomaksujen määrän suuruiset. Vararahaston vähimmäismäärään kuuluvia varoja yhdistys saa käyttää ainoastaan metsäkeskuksen luvalla erityisten syiden sitä vaatiessa. Vararahastoa on täydennettävä, jos se käyttämisen tai metsänhoitomaksun kohoamisen vuoksi on käynyt edellä tarkoitettua pienemmäksi.

Metsänhoitoyhdistys voi tehdä sijoituksia ja ottaa kantaakseen vastuuta muissa kuin 7 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa yhteisöissä, jos ne ovat sen talouden kannalta vähäisiä. Sijoitusten ja vastuiden yhteismäärä ei saa ylittää yhdistyksen vapaata omaa pääomaa. Tehdyt sijoitukset ja otetut vastuut eivät saa vaarantaa yhdistyksen toimintaa.

15 §

Päätöksenteko metsänhoitoyhdistyksessä

Metsänhoitoyhdistyksen jäsenten päätösvaltaa käyttävät jäsenten ehdottamat ja vaaleilla valitsemat valtuutetut, jotka muodostavat valtuuston. Jos metsän omistaa 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu yhtymä, yhteisö, yhteisetuus tai puoliset yhteisesti, metsänomistajilla on yksi yhteinen ääni. Valtuutetut va-

litaan kerralla ilman vaalipiirijakoa postin välityksellä. Metsänhoitoyhdistyksen yhdistyessä valtuusto voidaan kuitenkin valita ensimmäisen kerran vaalipiirijakoa noudattaen. Valtuuston toimikausi on neljä vuotta.

Metsänhoitoyhdistyksen hallituksen jäsenet valitaan siten, että hallituksen kokoonpano edustaa riittävästi metsänhoitoyhdistyksen toimialueen eri osia ja metsänomistajakuntaa.

Päätettäessä metsänhoitoyhdistyksen yhdistymisestä ja siihen liittyvistä järjestelyistä päätökseksi tulee yhdistyslain 27 §:n estämättä se mielipide, jota on kannattanut yli puolet äänestyksessä annetuista äänistä. Äänen mennessä tasan päätökseksi tulee se mielipide, jota kokouksen puheenjohtaja ilmoittaa kannattavansa tai, jos päätös tehdään erillisessä äänestystilaisuudessa tai postitse, arvalla ratkaistava tulos. Metsänhoitoyhdistyksen säännöissä ei voida poiketa tästä päätöksentekojärjestyksestä.

Metsänhoitoyhdistyksen valtuusto asettaa vaalitoimikunnan, joka vastaa vaalien toimeenpanosta. Metsänhoitoyhdistyksellä on oikeus saada verotuksesta vastaavalta viranomaiselta luettelo metsänhoitomaksuvelvollisista metsänomistajista vaaleja varten.

Metsänhoitoyhdistyksen valtuuston valitsemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

16 §

Kirjanpito ja tilintarkastus

Metsänhoitoyhdistyksen tilikausi on kalenterivuosi. Metsänhoitoyhdistyksen kirjanpito tulee laatia siten, että siitä ilmenee metsänhoitomaksuvarojen käyttö. Metsänhoitoyhdistyksen kirjanpitovelvollisuudesta, kirjanpidosta ja tilinpäätöksestä on voimassa, mitä kirjanpitolaissa säädetään.

Tilintarkastusta varten metsänhoitoyhdistyksen valtuuston on valittava vähintään yksi tilintarkastaja, jonka on oltava Keskuskaupakamarin, kauppakamarin tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuslautakunnan hyväksymä tilintarkastaja taikka tilintarkastusyhteisö. Jos metsänhoitoyhdistyksellä on vain yksi tilintarkastaja, joka ei ole edellä tarkoitettu tilintarkastusyhteisö, on valittava ainakin yksi varatilintarkastaja. Metsänhoitoyhdistyksen tilintarkastuksesta on voimassa, mitä tilintarkastuslaissa (936/1994) säädetään.

17 §

Esteellisyys

Metsänhoitoyhdistyksen hallituksen jäsenen ja toimihenkilön esteellisyyteen sovelletaan soveltuvin osin, mitä hallintomenettelylain (598/1982) 10 §:ssä säädetään.

18 §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Sen lisäksi mitä yhdistyslaissa säädetään, metsänhoitoyhdistyksen hallituksen jäsenen ja toimihenkilön on korvattava tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä rikkomalla metsänhoitoyhdistykselle, sen jäsenelle tai muulle aiheutettu vahinko. Tällaisen vahingon korvaamiseen sovelletaan muutoin yhdistyslain säännöksiä. Metsänhoitoyhdistykseen työsuhteessa olevan vahingonkorvausvelvollisuudesta on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään.

19 §

Ilmoitukset yhdistysrekisteriin

Kun metsänhoitoyhdistyksen toimialue on vahvistettu, yhdistyksen tulee viipymättä rekisteröityä yhdistyslain 48 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Metsänhoitoyhdistyksen tulee toimittaa yhdistyslain 9 luvussa tarkoitetut, yhdistysrekisteriin osoitetut ilmoitukset metsäkeskukselle, jonka on toimitettava ilmoitukset edelleen yhdistyslain 47 §:n 1 momentissa tarkoitettulle viranomaiselle.

Tässä laissa tarkoitettun yhdistyksen nimesä tulee olla sana "metsänhoitoyhdistys" tai vastaava ruotsinkielinen sana. Näitä sanoja ei saa käyttää muun yhdistyksen nimessä.

20 §

Suhde yhdistyslakiin

Jollei tästä laista tai sen nojalla annetusta asetuksesta muuta johdu, metsänhoitoyhdistykseen sovelletaan yhdistyslakia.

21 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun päätökseen saa hakea muutosta sen mukaan kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

22 §

Valvonta ja seuraamukset

Metsäkeskus valvoo toimialueensa metsänhoitoyhdistyksiä. Metsäkeskuksella on oikeus saada metsänhoitoyhdistykseltä valvonnan kannalta tarpeelliseksi katsomansa tiedot, asiakirjat ja selvitykset. Metsänhoitoyhdistyksen valvontaa varten saatuja tietoja ei saa ilmaista sivulliselle eikä käyttää muuhun tarkoitukseen ilman metsänhoitoyhdistyksen lupaa.

Metsäkeskuksen tulee antaa kirjallinen huomautus sille, joka menettelee vastoin tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä.

Jos tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen toiminta on luonteeltaan törkeää tai jatkuu 2 momentissa tarkoitetun huomautuksen antamisen jälkeen, metsäkeskuksen tulee velvoittaa asianomainen noudattamaan säännöksiä ja määräyksiä. Velvoitteen tehosteeksi voidaan asettaa uhkasakko siinä järjestyksessä kuin uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään. Päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin määrää.

23 §

Täytäntöönpanon johto ja valvonta

Tämän lain täytäntöönpanon johto ja valvonta kuuluu metsätalousasioissa toimivaltaiselle ministeriölle, joka voi antaa lain täytäntöönpanoa koskevia yleisiä määräyksiä ja ohjeita.

24 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

25 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Tällä lailla kumotaan metsänhoitoyhdistyksistä 17 päivänä marraskuuta 1950 annettu laki (558/1950) siihen myöhemmin tehdyine muutoksineen (*vanha laki*).

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

26 §

Metsänhoitomaksuja koskevat siirtymäsäännökset

Vuotta 1999 koskevat metsänhoitomaksut kannetaan ja tilitetään vanhan lain perusteel-

la. Vuotta 2000 koskevat metsänhoitomaksut kannetaan ja tilitetään tämän lain perusteella. Vuoden 2001 jälkeen metsänhoitomaksut kuitenkin tilitetään tämän lain mukaan riippumatta niiden kantovuodesta. Vanhan lain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettujen metsänhoitomaksun neljänneksien kannetaan ja tilitetään kuitenkin vanhan lain perusteella.

Vanhan lain 13 §:n perusteella tilitettyjen metsänhoitomaksujen käytössä noudatetaan vanhaa lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä niin kauan kuin näitä varoja käytetään.

Vanhan lain 8 §:n 4 momentin perusteella myönnetty oikeus metsänhoitomaksun neljänneksen suorittamiseen on voimassa sille myönnetyn ajan, kuitenkin enintään 31 päivään joulukuuta 2001 asti, jollei metsäkeskus toisin päättä. Metsämaan osalta, jota hoidetaan ja käytetään valtion lukuun, oikeus metsänhoitomaksun neljänneksen suorittamiseen on voimassa mainittuun ajankohtaan asti, jollei metsäkeskus toisin päättä. Metsänhoitomaksun neljännes lasketaan siitä prosenttiluvusta, jonka metsänhoitoyhdistys on viimeisen kerran määrännyt vanhan lain 8 §:n 2 momentin perusteella.

27 §

Muut siirtymäsäännökset

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat vanhassa laissa tarkoitettut asiat käsitellään loppuun vanhan lain säännösten mukaisesti.

Metsänhoitoyhdistyksen säännöt tulee muuttaa tämän lain mukaisiksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000.

Metsänhoitoyhdistykselle tulee valita 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu valtuusto ja 15 §:n 2 momentissa tarkoitettu hallitus viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000. Valtuuston ja hallituksen toimikaudet alkavat 1 päivänä tammikuuta 2001.

Vanhan lain aikana syntynyt, tämän lain 7 §:n 3 momentin vastainen metsänhoitoyhdistyksen osakkuus tai jäsenyys tulee muuttaa tämän lain mukaiseksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006. Vanhan lain aikana tehtyyn, tämän lain 7 §:n 2 momentin

vastaiseen sopimukseen perustuva metsänhoitoyhdistyksen palvelujen antaminen puun ostajalle tulee lopettaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999.

Vanhan lain 2 §:n perusteella vahvistetut metsänhoitoyhdistysten toiminta-alueiden rajat pysyvät voimassa tämän lain voimaan tullessa.

Helsingissä 16 päivänä kesäkuuta 1998
